

“Aixecant 180 quilos vaig demostrar al meu avi que ja soc fort”

ENTREVISTA A

Strong Ferrer. Strongman, subcampió lliga nacional força. Actualment va primer a la lliga nacional de força.

Joan Ferrer, més conegut com a Strong Ferrer, és un veí de Deltebre de 32 anys que compagina el treball de l'arròs amb Strongman, un esport del qual se'n sap ben poc.

Des dels 12 anys va tenir una trajectòria esportiva al Club de Bàsquet Cantaires de Tortosa, on va estar fins als 25 anys. A causa d'una forta lesió va haver d'abandonar l'esport i estar un any aturat, cosa que li va provocar un augment considerable de pes en menys d'un any. Així, va decidir apuntar-se al gimnàs per baixar de pes i tonificar. “No vaig demanar fer força, però quan vaig arribar allí mesurant 1,90 m i pesant 150 kg em van dir que pareixia fort, que provés la força”. A partir d'aquell moment, es va interessar per l'esport.

Joan Ferrer, a 'Got Talent' aixecant la bola de 180 kg. MEDIASET

Deltebre Xavi Llambrich

Pregunta: Com vas arribar a les competicions?

Resposta: Quan feia dos mesos que estava estrenant allí van fer la competició de l'home més fort de les Terres de l'Ebre a Mora d'Ebre, vaig quedar tercer, acompanyat del meu avi. Just dos mesos després van fer una competició a Madrid, on havia de participar el meu entrenador, però per motius personals no va poder, així que m'ho va delegar a mi i vaig quedar quart. Vaig agrair molt als organitzadors i em van convidar al campionat d'Espanya, dos mesos després també, on vaig quedar segon.

P: En què consistix una competició?

R: Solen ser cinc proves de força. Sempre solen haver-hi unes línies generals: d'arrossegament, proves d'aixecar pes per sobre del cap... (aixecar troncs, pedres, etc.).

P: Podem dir que ets l'home més fort de Catalunya?

R: Actualment soc l'únic home de Catalunya que competix en Strongman. Hi ha altres modalitats de força, però en Strongman sóc l'únic que competix.

P: Et deus cuidar molt per no

lesionar-te.

R: Sí, perquè en l'edat que tinc, una lesió que m'obligue a estar dos anys parat ja m'estaria obligant a retirar-me.

P: L'Strongman és un esport d'hòmens?

R: Lamentablement, a Espanya hi ha molt poques dones que practiquin este esport, però en l'àmbit internacional cada cop n'hi ha més. Estan sortint dones molt fortes pel món. Els prejudicis sempre hi són, potser per això està més frenat l'Strongwoman femení.

P: T'hem pogut veure per molts llocs, però vas començar un canal a Youtube.

R: Als esports minoritaris normalment no hi ha ingressos per a poder viure d'allò, és més com un hobby. L'única manera de fer que les marques s'interessessin per l'esport era donar-li visibilitat a Internet. Vaig començar mostrant entrenaments, però he acabat fent més treball divulgatiu perquè el màxim de nombre possible pugui conèixer este esport. Tinc gairebé 6.000 subscriptors al Youtube, però on més èxit estic tenint és a Tiktok: en menys d'un mes he arribat a tenir 13.500 seguidors i tinc vídeos que arriben a les 400.000

“Tinc gairebé 6.000 subscriptors al Youtube, però on més èxit estic tenint és a Tiktok”

reproduccions.

P: Recentment t'hem vist a Got Talent, i fins i tot a Sálvame. Com va sorgir la idea de presentar-te?

R: La productora buscava diversitat, l'any passat no es va presentar cap strongman, tot i que altres anys sí. Per això, va trucar als millors strongmans d'Espanya, i a través de proves i vídeos, em van seleccionar a mi.

P: Per què vas decidir dedicar cada bola a alguna cosa?

R: Si ho hagués de fer com el meu esport, hauria aixecat les boles tan de pressa com hagués pogut, m'hagués rentat les mans i hagués marxat. Això no és un espectacle, és un esport. Allà, havia de fer de l'esport un espectacle. Vaig pensar que la manera de fer-ho més espectacular seria explicar una història i vestir una mica l'esport.

P: Una de les coses més boni-

“El que més em va costar de l'actuació no va ser aixecar les pedres, sinó assegurar-me que el que jo volia transmetre, ho transmetés bé.”

ques i potser la més significativa de la teua actuació va ser que la primera i última bola que vas aixecar la vas dedicar al teu avi.

R: A la competició de Mora d'Ebre, la primera bola que vaig aixecar va ser aquella mateixa bola, de 80 kg. Sempre que la tinc l'aixeco perquè em recorda mon iaio. Mon iaio sempre em deia “has de ser fort” i en honor a ell vaig començar en esta pedra. Vaig voler començar en aquella de 80 kg i acabar en la de 180 kg per demostrar-li al meu avi, allí on siga, que ja soc fort.

P: Un home tan fort també es pot nerviar?

R: M'hauria posat més nerviós si allí, a més d'estar Dani, Eudine i Risto haguessen estat tres professionals del meu esport que m'haguessen valorat dins del meu esport. Per a mi això és més important que no l'espectacle. El que més em va costar de l'actuació no va ser aixecar les pedres, sinó assegurar-me que el que jo volia transmetre, ho transmetés bé.

P: Un cop acabada la teua actuació, que és el primer que et passa pel cap?

R: No vaig tenir temps d'assimilar el que estava passant, simplement vaig acabar d'aixecar la bola i vaig pensar “Ja està, no hi ha marxa enrere”. Les valoracions se'm queden lluny del record, per mi era totalment secundari. Si m'haguessen dit tots tres que sí m'hauria sentit igual que si m'haguessen dit tots tres que no.

P: Vas optar a una plaça per a la semifinal. Si fos el cas que passesses a la següent ronda, quin objectiu tens?

R: Seguixo tenint l'objectiu que la gent que em veja no oblide el que veu. No pretenc fer un espectacle com poden ser 50 persones ballant al mateix ritme, el meu espectacle és transmetre-ho i que aquella actuació impacte i que la gent se'n recorde. El problema del meu esport és que és espectacular, però no és un espectacle. ■